

BUGÜNLERDE OKUNMASI GEREKEN İKİ ÖNEMLİ KİTAP

HASAN PİR'İN KÖŞE YAZISI

BUGÜNLERDE OKUNMASI GEREKEN İKİ ÖNEMLİ KİTAP

Dünyanın gözünün Ortadoğu'da, özellikle Suriye ve Irak'ta olduğu, dünya barışının neredeyse kilit noktası haline gelen bu bölgedeki olayların sonucu bağlamında tarihe ışık tutacak iki kitabın okunmasını tavsiye ediyoruz. Bunlar; Bediüzzaman Hazretleri'nin "**HUTBE-İ ŞAMİYE**" ve "**MÜNAZARAT**" adlı eserleri.

Her iki eser de yüz yıl önce yazılmış.

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri; her iki kitapta İslam aleminin yüz yıl önceki haliyle gelecekteki (bugünlerdeki) durumunu kıyaslayarak anlatıyor.

Ve her iki kitabın ana özeti: Müslümanlara istikbal için büyük müjdeler veriliyor.

Gelişen hadiselerle zaman zaman ümitsizliğe düşülen günümüzde Bediüzzaman Hazretleri tam tersine ümitsizliği reddederek; "**Ümitvar olunuz şu istikbal inkılabatı içinde en yüksek gür seda İslam'ın olacaktır.**" diyor.

Bu önemli iki serin okunmasını tavsiye ediyoruz ve bu eserlerden bazı noktaları arz ediyoruz:

HUTBE-İ ŞAMİYE:

1911 yılında Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri'nin, otuzbeş yaşında iken Şam'da, Şam ulemasının ısrarı üzerine "**Câmi-i Emevî**"de Arapça olarak irad ettiği bir hutbedir. Çok önemli konuları işlemesi nedeniyle, o zaman Şam'da bir hafta içinde iki defa basılmıştır. Bilâhare müellif Bediüzzaman Said Nursî tarafından tercümesi neşredilmiştir.

Bediüzzaman Hazretleri; eserin başında geri kalmışlık sebeplerimizi ve çarelerini şöyle sıralar:

"Ben bu zaman ve zeminde, beşerin hayat-ı içtimaiye medresesinde ders aldım ve bildim ki: Ecnebîler, Avrupalılar terakkide istikbale uçmalarıyla beraber; bizi maddî cihette kurun-u vustâda durduran ve tevkif eden, altı tane hastalıktır. 0 hastalıklar da bunlardır:

Birincisi: *Ye'sin, ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi.*

İkincisi: *Sıdkın(doğruluğun) hayat-ı içtimaiye-i siyasiyede (sosyal ve siyasi hayatta) ölmesi.*

Üçüncüsü: *Adavete muhabbet. (düşmanlığı sevme hastalığı)*

Dördüncüsü: *Ehl-i imanı (Müslümanları) birbirine bağlayan nuranî rabıtaları (manevi bağları) bilmemek.*

Beşincisi: *Çeşit çeşit sarî hastalıklar gibi intişar eden istibdat. (istibdat arzusu)*

Altıncısı: *Menfaat-i şahsiyesine himmeti hasretmek. (Sadece kendi menfaatini düşünmek)*

Bediüzzaman Hazretleri, bu altı hastalığın çarelerini ve "**Niçin geri kaldık, nasıl tekrar kalkınırız?**" sorularının cevaplarını örnekleri ile Hutbe-i Şamiye'de anlatır.

MÜNAZARAT:

Bediüzzaman Hazretleri; 1910 yılında yazdığı "Münazarat " adlı eserinde de, insanımızı ve millet olarak bizi geri bırakan (zindan-ı atalete) atan sebepleri şöyle sıralar:

1-Ümitsizliğe kapılmak

2-Meylü't-tefevvuk (kendini üstün görme hastalığı)

3-Acelecilik

4- Fikr-i infiradî ve tasavvur-u şahsî (kişisel düşünme ve kendinden başkasını

düşünmeme hastalığı)

5-Başkasının tembelliğini kendine mazeret göstermek

6-İşi birbirine bırakma alışkanlığı

7-Rahatını düşünme arzusu

8-Kendi mesuliyetini aşır, Allah'ın vazifesine karışmak

Sual: Herşeyden evvel bize lâzım olan nedir?

Cevap: Doğruluk.

Sual: Daha?

Cevap: Yalan söylememek.

Sual: Sonra?

Cevap: Sıdk, ihlâs, sadâkat, sebat, tesanüt.

"Bizim düşmanımız; cehalet, zaruret, ihtilaftır. Bu üç düşmana karşı sanat, marifet, ittifak silahıyla cihat edeceğiz."